СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ — РІК XXXII. — Число 137. — Джерзи Ситі, Н. Дж., пятниця, 13. червня, 1924.

VOL. XXXII. — No. 137. — Jersey City, N. J., Friday, June 13, 1924. — THREE CENTS

Сенатор Бора має бути кандидатом на віцепрезидента.

КЛІВЛЕНД, Огайо, 12. червня. — Конференція визначних провідників републиканської партії згодилася остаточно що яко кандидата на уряд віцепрезидента Злучених Держав мається предложити републиканській конвенції сенатора Бору.

Сенатор Бора, котрий спершу був противний своїй кандидатурі, мав тепер уже на неї пристати.

ТОРГИ ЗА ВІЦЕПРЕЗИДЕНТУРУ.

КЛІВЛЕНД, Огайо, 12. червня. — Торги за кандидатуру на уряд віцепрезидента з рамени републиканської партії ще ведуться далі, хоча сенатора Бору вважають уже найправдоподібнійшим кандидатом.

Фармерська ґрупа на конвенції предложила Батлерови провідникови Кулиджової кампанії, спис 12 кандидатів, з яких вони хотіли б одного на уряд заступника президента...

Дехто з провідників домагався, щоби кандидата на заступника президента визначив самий Кулидж, але Кулидж далі стоїть на тім, що він не повинен до сього мішатися.

ДРУГИЙ ДЕНЬ КОНВЕНЦІЇ.

КЛІВЛЕНД, Огайо, 12. червня. — Другий день републиканської конвенції зійшов майже виключно на ухвалене виборчої програми партії.

Програму виготовив резолюційний комітет, а принято його коло 2 години в ночи по довгій дискусії. Одинокими майже противниками сеї програми були делеґати зі стейту Вискансина, прихильні сенаторови Ла Фолетови. Вони предложили поправки, які дають виразні обіцянки фармерам, та робітникам, але конвенція всі поправки відкинула демонстраційно. Зате відтак всі делеґати демонстрували проти оплесків для Кулиджа та не вставали, хоча ціла конвенція встала.

РАБУНОК ПОЧТОВОГО ВОЗА.

НЮ ЙОРК, 12. червня. — В білий день на людній вулиці Ню Йорку громадка зоружених бандитів, їдучих двома богатими автами, напала на почтовий віз, що перевозив дорогоцінности з почти до митового уряду для оцінки. Рабівники зрабували дорогого каміння на яких 100,000 долярів та пропали без сліду.

НЕСПОКІЙ В СУДІ ЗАВІШУЄ РОСПРАВУ ПРОТИ КЛЕНА.

ЕБЕРНСБЕРГ, Па., 10. червня. — Підчас росправи проти 44 членів Ку-Клакс-Клена, обжалованих за участь в кровавій демонстрації в Лілі в квітни, прийшло до поважних непокоїв на судовій салі.

Занепокоєнне случилося підчас зізнань свідка Джорджа Маркса. Коли прокуратор держави спитав його, чи він є членом Ку-Клакс-Клена, сей зараз відповів: „Так, я належав до нього від самого вродження". Сейчас, немовби за натисненнем електричного ґузика, ціла саля залунала окликами, свистами й плесками. Суддя став бити молотком по столі, щоби вспокоїти, салю, а коли се не помагало, приказав бейлифам опорожнити лавки.

Доперва, як всі видці покинули салю, міг суддя вести далі росправу.

ПРОПАВ УРЯДНИК БАНКУ Й 130 ТИСЯЧ ДОЛЯРІВ.

НЮ ЙОРК, 10. червня. — Нюйорський банк Фармерс Ловн енд Трост Ко. повідомив поліцію, що сими днями пропав банковий урядник Джамс Раш, банковий букгальтер, а з ним в касі нестало 130,000 долярів.

ЗА ПЕРЕСТУПСТВО ДОЧКИ АМЕРИКАНСЬКОГО МІЛЯРДЕРА.

НЮ ЙОРК, 10. червня. — Встановлені міським мейором дослідники для справи скорої їзди дочки американського міліярдера Джана Д. Ракефелера Молодшого, виказало, що її ставлено перед поліційний суд за скору їзду аж два рази; що поручник поліції Калинс пошахрував поліційні рекорди (протоколи), бо написав при її другім арештованню, що її арештовано в перше; та що він її пустив свобідно, не покаравши, проти виразної постанови закона для таких случаїв поновної скорої їзди.

Поручник Калинс подався о звільнене зі служби. Зате моторовий полісмен, котрий арештував дочку міліярдера оба рази, перенесено на гіршу службу до Бруклина.

ДЕСЯТЬ МЕКСИКАНЦІВ ПОГИБЛО В ПОЛІТИЧНІЙ БОРОТЬБІ.

МЕКСИКО, 10. червня. — Підчас відвідин ґенерала Анґеля Флореса, кандидата на уряд мексиканського президента, в стейті Керетаро прийшло на вулицях міста Сан Хван дель Ріо та Керетаро до поважних політичних бійок. В обох битвах погибло разом десять осіб. Се вказує, до якого розярення може довести політична боротьба в Мексику.

ЗА КОНШАХТИ НАФТЯРІВ У МЕКСИКУ.

МЕКСИКО, 10. червня. — Ряд визначних Мексиканців вислав телеграму до товариства американських нафтярів, котрі подали до ґазет свою заяву обурення з приводу промови президента Обреґона в мексиканськім конґресі, в якій Обреґон закинув американським нафтярам, що вони вживають своїх концесій в Мексику на те, щоби здержувати поступ мексиканського населеня. Підписані Мексиканці кажуть, що Обреґонови яко президентови не випадало подавати імена нафтових інтриґантів, але вони яко приватні мексиканські горожани можуть предложити американському конґресови відповідні факти, якщо американський сенат захоче завести в тій справі слідство. Підписані взивають сенат до такого слідства.

СУДДЯ „ЗАЧУДОВАНИЙ" ВИРОКОМ ПРИСЯЖНИХ СУДДІВ.

В стейтовім суді в Джерзи Сіті ставав сими днями обжалований за вбийство якийсь Джан Волш. Мав він стрілити в бійці до Джосефа Гіні та вбити його на місци. Лава присяжних суддів радилася над питаннями майже три години, а коли принесла вирок, що обжалований невинуватий закиненому йому злочину, суддя сказав: „Я не хочу говорити про ваш вирок. Скажу лишень стільки, що він мене дуже здивував".

ЖИДІВСЬКА РЕПУБЛИКА НА УКРАЇНІ.

„Нає Фрає Прессе" пише таке: Великі жидівські організації взялися дуже пильно за роботу біля кольонізації полудневої України, бажаючи цеї осени вже зреалізувати свій плян.

ЗІ СПОРТОВОГО ЖИТТЯ УКРАЇНСЬКОГО СТУДЕНТСТВА В БЕРЛІНІ.

Останніми часами дасться заважити велике зацікавлення спортом серед українського студентства в Берліні. Тут повстав спортовий Кружок до якого належать крім членів Спілки також члени инших українських студентських орґанізацій. До заснування такого кружка причинився в першій мірі культурно-освітний відділ Спілки, якому прийшла з помочию У. М. С. А. яка дала кілька комплетів убрань і пару мячів, як рівнож оплачувала аж до кінця квітня площу вправ. Члени спортового кружка управляють головно копаний мяч та Valley Boll.

Проектується ще крім вище наведених родів спортів вправляти в легкій атлетиці в Bascet Boll в боксі, чого не можна було до тепер виконати з технічних причин.

НАСАДЖУВАННЄ „КУЛЬТУРИ".

У луцькій „Громаді" находимо таку квіточку, допис про шкільні відносини в селі Грабово на Рівенщині, які далеко не є виїмковими. Читаємо там таке: По теперішньому підборі учительок нашу школу з певністю можна назвати прибіжищем. Онда з них Варка Сеницька, ревнуючи свою „колежанку" до сільських хлопців, зараз як тільки „колежанка" п. Чедельська вийде на двір вечером, чи то підчас лекцій, замикає двері, не вважаючи на те, що під той час в школі бувають діти. Щоб там не робив, а двері на замку і діти як у тюрмі. Щоби йти додому чи то для своїх потреб, дітям приходиться лазити через вікно, з чого є і скляреві зарібок. Щож торкається навчання грамоти то за 3 роки діти не вміють зложити 2 а 3. хоч допирають 3-ої ґрупи. Можна з певністю сказати, що по скінченню курса в таких обставинах, теперішні діти могли би бути конкурентами Мухи, як би батьки не лущили їх поясами. В шкільній справі нашого села був у інспектора посол Тимощук а також і делеґація села з заявою і проханням дати учителя. Але все глухо й німо. Так на „всходніх кресах" насаджується культура й освіта, а податки на школи давай, а чого доброго на все те інспектор є.

РОЗШИРЕННЯ КИЇВСЬКОЇ ПОЛІТЕХНІКИ.

Як довідуємось від Деканату Сільсько-господарського Факультету Київської Політехніки в цьому академічному році на факультеті функціонувало вже два відділи: аґрономічний і лісовий (раніш був лише перший(. З наступного же 1924-25 академічного року с.-г. факультет цілком відділюється від Політехніки і буде істнувати як окрема Висока Школа під іменем: Київський Сільсько-Господарський інститут з двома факультетами: аґрономічним та лісовим.

Нова Висока Школа виходить з помешкання Політехніки (Берест-Литовське щосе) і має заняти нове помешкання в Кадетському гаю (роща), де раніш мстилися Артілеруйські Школи, а потім Український Уверситет. Студентам на с.-г. фак. є переважно діти селян і як зазначує Деканат, дуже пильно вчаться. Від 1924-25 акад. року вже всі катедри інституту мають перейти на українську викладову мову.

НОВІ ПОЛІТИЧНІ ВЯЗНІ У ЛЬВОВІ.

Нічю дня 22. травня ц. р. ненадійно вивезено з бережанської тюрми до арештів Окружного Суду у Львові Гриця Лихолата і Стефана Прийдуна, обидвох господарів в Потока, повіт Бережани, розширюючи проти них вступне слідство за шпигунство в звязку зі справою бл. п. Ольги Бесарабової і тов. Ті політичні вязні просиділи в бережанській тюрмі повних 3 місяці.

ПРЕМІЄР ҐРАБСЬКИЙ УСТУПАЄ?

З Варшави звідомляють, що прем. Вл. Ґрабський уступить зі становища през. міністрів. Задержав би лише теку мін. скарбу. Наслідком його був би мін. Сікорський.

КАРА ЗА САМЕ БАЖАННЯ МАТИ ШКОЛУ.

Ще у вересні мин. року радились селяни села Прилуки, берестейського повіту, послів Козицького й дра Дмитрюка, що уладили посольське віче у сусідському селі Страдечі, — як добитись у селі рідної школи. Кілька днів пізнійше на сільському сході, скликаному солтисом для ріжних громадських справ, порушили прилуцькі селяне знову справу заснування школи. Не сподобалось це польському вчителеві, присланому до школи на чисто українське село і він заденунціонував селян за „протидержавну аґітацію". Солтиса, що взагалі допустив говорити на сході про школу, прогнано негайно і назначено иншого, а кількох селян почали цілими місяцями тягати по поліц. допитах і судах. Очевидно, що закид „протидержавної аґітації" вкінці відкинено, а всетаки на солтиса Сементовича й селян Купряна й Наума Троцюків наложено 23. IV. ц. р. кари від 30-100 зол., а то за „скликання сходу у справах, про які не повідомилось складу". По суті, це кара за заходи щодо отримання рідної школи.

РЕВІЗІЯ РИСЬКОГО ТРАКТАТУ?

В політичних колах Варшави розійшлася поголоска про відкликаня польського посла в Москві Даровського, який був висланий до Москви з метою заключити торговельний трактат з СРСР. Уряд СРСР. робить залежним заключення торговельного трактату від ревізії риського договору. Польські урядові кола підозрівають, що Даровський на однім з бенкетів (виданім Віктором Коппом) в промові мав дати тиху згоду на ревізію риського трактату. А це спричинило димісію Даровського.

Мільран зрезиґнував.

ПАРИЖ, 11. червня. — Президент Олександер Мільран зрезиґнував нині з уряду президента французької републики.

Коло 3. години сполудня прочитано в сенаті врочисто акт його резиґнації, а втой самий час трибарвний прапор його на Елизейських Полях знято зі щогли.

Його резиґнація була конечним вислідом вчорашньої ухвали обох палат парляменту, що вони не будуть піддержувати ніякого уряду, ним установленого.

„УМЕР КОРОЛЬ, НЕХАЙ ЖИВЕ КОРОЛЬ".

Зараз з резиґнацією Мільрана з уряду президента Франції заострилася боротьба за те, хто має бути його заступником.

Якщо лївиця згодиться на кандидата до пятниці, то сей чоловік певно буде вибраний у пятницю, коли мають відбутися вибори президента. Однак, сеї згідности межи членами лївиці покищо ще нема.

Немале значінне в виборі наступника для Мільрана відограє релиґія. Поважним кандидатом є приміром Думерґ, але з огляду на те, що він протестант, то проти нього стоять всі католики. Католики волять уже Пенлеве, чистого атеїста, як протестанта.

НІМЦІ ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ ЗАНЯТТЯ ЗАРУ.

ЖЕНЕВА, Швайцарія, 12. червня. — Німецький уряд предложив Лїзі Народів урочистий протест проти французької окупації вуглевого округа Зар.

Німці закидають Франції, що вона стремить при помочи окупації вплинути на вислід будучого плебісциту, та пропонують Лїзі утворити межинародну жандармерію для удержання порядку в краю.

ЧИ Є УКРАЇНА?

МОНТРЕАЛЬ, Канада, 12. червня. — Монтреальські суди дістали позов, щоби вирішити питанне, чи існує „Українська Народна Република".

Питанне виринуло через те, що М. Кампбел з рамени Української Народної Републики видавав тут пашпорти до виїзду на Україну за оплатою 5 долярів. Хтось пізвав його в суд, кажучи, що Української Народної Републики нема, бо її заняла Росія.

ЕПИСКОП МАЄ БУТИ ГОЛОВОЮ УРЯДУ.

АВЛЬОНА, Альбанія, 11. червня. — Головою нового національного альбанського уряду, що тепер відніс побіду над цілою Альбанією, має бути епископ Фан Нолі, бувший міністер заграничних справ та провідник націоналістичного руху в полудневій Альбанії.

Націоналісти, зваливши державний уряд, видали приказ до всіх горожан, щоби вони зложили оружа та амуніцію під загрозою кари смерти.

З усіх сторін Альбанії приходять вісти, що населенне вдоволене з перевороту.

ШВАЙЦАРІЯ ЗИЧИТЬ СЕРБІЇ ГРОШИЙ.

БЕРНО, Швайцарія, 11. червня. — Союз швайцарських банків позичив Сербії 15 міліонів франків. Позичка платна за 20 літ та буде нести 7 процентів відсотків.

ЯПАНСЬКИЙ ЗАГОВІР НА ЖИТТЄ АМЕРИКАНСЬКОГО КОНЗУЛЯ.

ТОКІО, Япан, 12. червня. — Поліція японського міста Йокогами каже, що вона не допустила до замаху на життя американського конзуля в Йокогамі, який плянував один Японець.

Японець прийшов до конзуляту, щоби запротестувати в сей спосіб проти іміґраційного закона Злучених Держав, але поліція схопила його, заким він мав час виконати свій намір.

КЛОПОТИ АМЕРИКАНСЬКИХ МІСІОНАРІВ У КИТАЮ.

ГОНҐКОНҐ, Китай, 11. червня. — Китайські розбишаки все ще держать у своїх руках американських місіонарів Рея та Керна, але обходяться з ними лагідно.

Союз Американських Місій в Китаю побоюється теж за безпеченьство американських місіонарів, що живуть в окрузі операцій ґенерала Шум Ґанґ Кінґа.

НОВИЙ ЯПАНСЬКИЙ КАБІНЕТ.

ТОКІО, Япан, 11. червня. — Новий кабінет міністрів премієра Като обняв нині своє урядованне.

Є се коаліційний кабінет, за котрим стоять три партії. Тому його вважають за найсильнійший кабінет послідних літ.

Японці кажуть, що премієр Като не є приятелем Америки, але міністер заграничних справ Шідеґара стоїть за мирним пожиттєм зі Злученими Державами.

НОВИЙ АМБАСАДОР ЯПАНУ ДЛЯ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ.

ТОКІО, Япан, 11. червня. — Новим амбасадором Япану для Злучених Держав став граф Кіджуґіро Ішії, котрий відзначився тим, що свого часу довів до згоди межи Злученими Державами та Япаном в справі посілостий на Тихому Океані. Була се так звана угода Ленсинґа та Ішії.

ФІНАНСОВИЙ СТАН УГОРЩИНИ ДОБРИЙ.

БУДАПЕШТ, 11. червня. — Мадярський уряд заявляє, що йому вдалося затягнути межидержавну позичку за границями та що стан фінансів Угорщини скоро поправляється.

ВИБУХ ВУЛЬКАНУ ВЕЗУВІЯ.

НЕАПОЛЬ, Італія, 11. червня. — Вибух Везувія зростає. В горі повстали два нові кратери (отвори), і всі три істнуючі кратери викидають з гори величезну масу лави (ростоплених мінералів), пороху та вуглю.

Італійський уряд видав заборону туристам виходити тепер на гору, бо богато Американців хотіло пхатися до самого кратера, щоби оглядати явище.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays, at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.
Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА:	
Three cents a copy		Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates.		В Джерзи Сити і заграницею.	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$2.75

За кожду зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

В Канади належить висилати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

Телефон „Свободи": 498 Montgomery. Тил. У. Н. Союза: 1838 Montgomery.

Адреса: "SVOBODA", 83 GRAND STREET, JERSEY CITY, N. J.

ПРОТЕСТ ПРОТИ ЗАГРАБОВАННЯ ПОЛЬЩЕЮ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕРКВИ.

Холмський тижневик Наше Життя у виданню з 18. м. м. пише у передовиці:

Дня 8-го мая с. р. в день іменин президента польської републики, стався звичайний для теперішнього режиму на українських забраних землях факт: слідами за іншими висвячено на костел нову православну церкву Преображення в селі Спасі коло Холма, що лежить обіч Данилової Столпівської башти, одвічну святиню українського народу, старинний памятник української культури на Холмщині. Зроблено се з розпорядження правительства у Варшаві; затверджено „фаховим санаційним" премієром Грабським.

Помимо численних протестів зі сторони населення та численних і рішучих протестів представників українського народу у польському соймі та сенаті.

Висвячення наступило в двайцятому віці, коли про середньовічні релігійні переслідування та катовання пишеться в історіях, як про щось давно минуле, огидне, а разом і дурне, давно осуджене.

Насилє це учинено над українським православним народом і його церквою в час наміреного „оздоровлення стосунків" на західно-українських землях, що опинились під Польщею.

Таким шляхом заманіфестовано середньовічний гнет над українським народом і його вірою під Польщею.

В тому політична вага нового висвячення; в тому його символічність.

Справа Спаської церкви відбиває всю облуду, весь жах теперішнього режиму на наших землях польської політики до нас. Горе селян Спаса, Столпя, Вересець та інших ю горем і справою всього народу.

Тому то цей факт, як свідок режиму до нас, глибоко западе в наші душі, в мозок всього народу всіх українських земель.

Ми це насилле приймаємо, яко акт поліційної переваги, зі стиснутими зубами обурення і зневаги.

Але цего насиля не подаруємо і будемо боротись до останнього за землю, волю і віру свою, як діди і прадіди наші боролись.

Проти гнету релігійного, культурно-національного і політичного маємо тепер тільки одну зброю в руках — протест.

Тому протестуємо перед цілим цивілізованим світом.

Відукраїнщеннє (деукраїнізація) армії на Україні.

Власний кореспондент берлінського російського дневника „Руль" подає, що українсько-харківський „Совнарком" почав дуже інтенсивно переводити УКРАЇНІЗАЦІЮ червоної армії на Україні. Українізацію проводжено так завзято, що в деяких випадках воно доходило до абсурду. Всі низші, середні а подекуди й висші посади в армії заповнювано Українцями або такими Москалями, які знали вже, або дуже пильно вивчували українську мову. Намічалось до трох літ всю полудневу армію зукраїнізувати та зробити з неї щось подібне до давних славних полків Запорожської Січи.

З того нового українізаційного руху в червоній армії скористали всякі самостійницькі відділи та поплили масою в червону армію. Армія почала наповнятись петлюрівцями, махнівцями, григорівцями та всякими іншими, — як каже кореспондент „Руля" — „осколками гремевшей кагда то вольниці". Деякі „батьки", отамани численних і донині оперуючих на Україні повстанських загонів „умудрились" позаймати навіть високі командантські посади. Вони впливали на червоноармійців у не дуже то прихильному для комуністичної влади дусі. Пійшли поголоски про відділенне України від СРСР., про ради без комуністів і т. д.

Попри таку небезпеку повстала небезпека ще й чисто оперативного характеру. Багато частин значно зукраїнізувалось; перестало розуміти директиви висшого командантського складу, що говорив у своїй більшости по московськи. А деякі полкові команди та штаби почали звертати писані директиви і накази неперечитанними з домаганнем написати їх по українськи.

З огляду на таку наглядну „контр-революцію" на останньому засіданню Всесоюзної Революційної Военної Ради рішено з поспіхом провести ДЕУКРАЇНІЗАЦІЮ червоної армії на Україні та звільнити її від „шкідливого" елементу. На внесок Фрунзе, що рік тому розпинався за українзацією, видано проводити навчання червоної армії два рази в тиждень в українській мові, а чотири рази в московській. Також наказано обсадити всі відповідальні командантські посади Москалями; зробити основну „чистку" армії та передати під військовий суд всіх тих, що важились думати про „якусь там самостійність".

„ТАК БОЛЯШЕВИЦЬКА ЛІВА РУКА — кінчить „Руль" — НИЩИТЬ ТЕ, ЩО ВСЯЛА ЗРОБИТИ ПРАВА".

ЄДИНАЯ ФЕДЕРАТИВНАЯ...

Думки і враження.

III.

Коли від гистеричних хлипань „Катерини Дмитровни" й блазенства „руссейшаго із русских" п. М. Осоргіна перейдемо до „блюстителя престолу російського", великого князя Николая Николаевича (першиий „главковерх" підчас минулої великої війни), то мусимо, не во гнів московській демократії, сконстатувати насамперед, що його трактуванне питань майбутнього устрою Росії, і по серйозности підходу до них і по тону, яким се висловлено, позитивно відріжняється ві ґдойкання „щось знаючих" і „володіючих єдине правдивим рецептом справжнього устрою" московських, вибачайте демократів.

В його декларації, висловленій у докладній бесіді з директором американського телеграфічного агенства Associated Press, ви не знайдете викриків навіженних крикливиць, звернених о днародів бувшої Росії: „Беріть, усе беріть!... ріжте, шматуйте бідну Росію мамушку, бо вона нині знесилена!" Навпаки, тоном людини, що багато пережила за останні роки, багато бачила, постерігала, думала і де-чого навчилась, князь спокійно висловив свої погляди на сучасне й майбутнє того, що звалось колись єдиною неділимою імперією.

Нема сумніву, що всякий з „инородців" зробив би величезну помилку й показав би себе занадто простакуватим і необереженим, коли-б за лисячим хвостом великокнязівських обіцянок та не схотів би побачити вовчу думку московського імперіяліста. Що до сих поважних прикмет московської вдачі, то тут у „національних меншостей" двох думок бути не може: і ессерка Катерина Дмитровна і монархист Николай Николаєвич — одним миром мазані. Але вже те саме що навіть визначний член фамілії недавнього російського самодержця забалакав — і то спокійно — про потребу такої страшної ще нещодавно, крамоли, як федерація, федеративний устрій ще кілька літ тому самодержавної Російської Імперії, свідчить, що повороту назад нема, що такі дурниці, як „кучка інтелігенції", „германської марки", котрими ніби то баламутилося народ, щоб одірвати його ві єдиної неділимої, пішли в безвість за вітром революції.

Але... то-хто, а вже ми, Українці, добре памятаємо, як ставився новітній федераліст із дому Романових до нас десять літ тому, коли перебрав владу Верховного командування на всіх фронтах! Хіба не він наступив своїм грубим солдатським чоботом навіть на ті нужденні паростки українського руху, що ще скінчилася на Україні, в Києві, у вигляді хирявої преси і видавничого діла? А далі — хіба не з його благословення, тогож таки року Божого 1914-го, російська солдатеска, чорна сотня під проводом гр. Бобринського і підпоможені ними галицькі москвофіли кріваво розправлялись у Галичині з тамтешньою українською інтеліґенцією, нищила українські інституції, заряди, школи, палила на майданах українські бібліотечні й музейні річи, обертали українські церкви в московські й затопили український край цілими зграями московського адміністраційного, попівського й шкільного хижого звіря?... Так, на се все було благословенство Верховного харциза. Бо то ж був час московської перемоги, коли скрізь, де б ні ступила нога московського Атилі, все оповіщалося „ісконі русским", а України й українства" „не било нет і бить не может". Чи ж можуть Українці забути, чи мають право забути, що то є мо... щоб с...

сковська вдача, коли Москалеви посміхнеться щастє перемоги?...

А тепер, коли велика (просторищем) імперія Російська розпалася на колись зліплені насильством окремі шматки й лежить переможена оганьблена, опаскуджена, жалюгідна, мізерна, повита Жидовою й немолодками, — тепер Його Височество співає нам про **„представленіє народам, входящим в состав Російського Государства права свободнаго развитія їх національной жизні".**

Щож повинні відповісти на се „входящіе народи"? На нашу думку, лише одне: „Опізнилися ви, ваше височество, так само, як і инші ваші патріоти з лівого боку! Ми вже не то, що не „входящіе", а навіть не „исходящіе", бо ще в 1917 р. „вийшли" із „состава Російского Государства". **Та й „государства" такого, либонь, нині вже нема.** Спитайте в Катерини Дмитровни і вона з плачем і ріданієм покаже вам на мапу саме в те місце, де сім літ тому гордовито стояло — **„Російская Империя"**, а тепер — **СССР.** А що се означає, сами, здорові, знаєте. Отже, „предоставляти" нам якісь права — се все одно, як би ми „предоставляли" праву кому-небудь із звільнених або й давно вільних народів.

Що характеристично для всіх московських партій і взагалі для всієї московської еміграції, то се те, що вона і після всього, що сталося з колишньою Російською Державою, ніяк не може позбутися почуття своєї самодержавности. Для неї всі ми досі ще „входящіє народи" себ-то невіддільна частина колишньої імперії, тому і в пресі і в розмовах чи дискусіях, і в ріжних інтервю чи деклямаціях її політиків ніколи не визнається права кождої окремої народности на волю вирішення своєї долі по своїй уподобі. Все се мусить бути **„дано", „предоставлено"** колишнім паном, инакше — „ми на се не погодимось". Сей брак почуття дійсного стану річей, почуття втрати колишньої гегемонії над нами воістину доходить до смішного, до курйозного. Справі, хіба не комічна ота заява великого князя про те, що нам буде „представлено" право на самоозначенне, хіба не курйозна політична концепція майбутнього устрою колишнього „Російського Государства", яку висловлює найстаріщий після „бабушки" Брешковської московський революціонер Е. Лазарев, що солідаризуючись із великим князем, мислить своє „отечество", як єдину „Російську федеративну і демократичну републику" („Дни", ч. 462).? Вони, бач, прийшли до сього переконання і певні, що так воно й буде, мусить бути, що про се навіть суперечок не може бути; коли ж хто з нас починає суперечити, то московський політик і взагалі всякий Москаль здивовано витріщує очі і не хоче вірити, що колись „входящіє народи" не виявляють ані найменшого бажання ввійти в „состав" їхньої єдиної федеративної, бо як же Москаля не любити, коли він такий хороший, що сам у себе закоханий до запоморочення!... А повіривши нарешті вам особисто він ображається за свою „хорошість" і тиче вам під ніс і свого Арата Пушкина, і Українця Гоголя, і Виликороса (?) Л. Толстого, і свою історію, і свою високу ( ) культуру і т. д., і т. д., а врешті зостається при своїй гадці, і певен, що се ви тільки так говорите, а народ ваш жде й не діждеться, щоб по краху совітської влади знову кинутись йому в обійми із сльозами щастя, що народ, коли чого й хоче, то се хіба

ші слоїки, себ-то — maximum — федерації.

Не буде перебільшенням зазначити, напр., таке, надзвичайно характеристичне, явище. За царського режиму, коли кождий Москаль почував себе одною з пануючих націй рікає, що його змішали з правительством!), московська інтелігенція, свідома державної сили свого народу, хоч і хвалилася своїми великими Аратами то-що, але цікавилась, навіть багато перекладала на свою мову з творів літературних инших народів — фінських письменників, польських, українських, грузинських, вірменських то-що. Тепер же сього не тільки не робиться (виняток— жидівські письменники, але се по тій взаємній симпатії і спорідству душ двох „обраних Богом" народів, які нам, „входящим", боком вилазять), але про літератури инших народів у Москалів увійшло в звичай або мовчати, або говорити з насмішкою, так само, як і про нас і т. д.) Нас се звичайно ні гнобить, ні гріє, бо і взагалі ниші народи колишньої тюрми своєї волі й б, щоб Москаль і зівсім забув про них і дав їм спокій, але хто з нас не почуває за сим страшної, хоч і захованої, зненависти до колишніх рабів, — зненависти за те, що раби захотіли стати цілком вільними, і не федеративними. Московська еміграція, від монархіста до найлівішого соціяліста, в глибинах душі своєї плекає нарівну ілюзію про стару єдину неділиму Росію (хіба що з модерними поправками у „возглавленії"); коли ж балакає нині про федерацію, то горе тому народови з колишньої тюрми, котрий, як колись наш великий гетьман, пойме віри щироcти Москаля й піде на тую федерацію з Москвою!...

Особисто ми дуже раді, що напр., празька пропозиція федерації п. Мілюкова зустріла таку енергійну й недвозначну одсіч еміграції не-московської що не пішла за федерацією, а бо автономією, або тільки політичними свободами „на випадок" т. Винниченка, а одверто заявила: Москалі не можуть бути правдивими демократами, а лише або большевиками, або монархистами, тому й мови ні про яку федерацію з ними не може бути. Колиж вони силою намагатимуться здійснитисвої мрії, то „будемо битися". Але нехай не забувають, що з того може утворитися такий „хаос крови, в якім усі можемо захлинутися" разом з Москалями.

М. Джеря.

ДОРОГА СКРИПКА.

В Білгороді (Югославія) появилася скрипка дуже великої вартости, що з покоління в поколінне переховувалася в однім циганськім родині. Останній її власник передав її умираючи своїй жінці, щоб вона віддала її колись синові як підросте. Жінка знайшлася в прикрім положенню і з конечности продала ту скрипку якомусь власникови каварні за 1000 динарів. Один каварняний музика забрав ту скрипку і позичив її славному музикови Араґні на його концерти. Музик спостерігся, що скрипка чудесно грає і хотів її купити. Але мусів постаратися гроший, бо немав зараз тілько, кілько було треба. Тимчасом якийсь фабрикант інструментів заплатив без вагання 200.000 дінарів. і забрав Араґніови з під носа цінний інструмент.

ЧИ ВИ ЗНАЄТЕ, ЩО

В Durrmaul відкрито богаті поклади Радіо на всхіднім-підніжу Bayrischer Wald в Чехословакії? Його знайдено в недалекій віддали під поверхнею старих капровних майнів, які давно вже стоять порожно. Чи Ви знаете, що щоби мати вдоволення курці повинні купувати лишень турецькі цигаретки

НА ЛИТОВСЬКО-ПОЛЬСЬКІМ ПОГРАНИЧУ.

Литовська демонстрація у Виленщині.

Як інформують польські ґазети, вже тепер Литовці поодинокими актами підготовляють терен до демонстрації на ширшу скалю у справі Вильни. Перш усього підготовляється велике литовське паломництво до Кальварії під Вильною. Поляки з того приводу дуже стурбовані і не знають, на яку ногу їм стати. Реакційні польські ґазети взивають уряд, щоби проголосив у Виленщині военний стан і силою не допустив паломників на територію Виленщини.

Здається, що так воно й стане, бо ось негайно польські газети розтрубили про новий „литовський напад". А саме 18. м. м. вечером на містечко Кривичі, віддалене 30 км. від теперішньої границі, мала напасти литовська ватага, зложена із 40 людий. Серед боротьби ранено 1 поліцая і 4-ох мешканців містечка. Ограбивши касу на почті, ватага подалась на литовський бік. Вона переправилась через річку Спас, де двох поліцаїв повитало її стрілами, але оба потерпіли: одного вбито, а другого ранено. Біля самої границі ватага стрінула піші і кінні патрулі граничної поліції. Прийшло до боротьби. Вкінці польська поліція спаслася втечею в ліс, а ватага перейшла на литовський бік.

Зараз після сього явився в Кривичах делеґат польського уряду Роман, урядовець міністерства внутрішніх справ Твардо і начальний командант поліції Борженцький, який перебував тоді у Вильні, немов дожидаючи „литовського нападу".

Наслідком сеї події ген. Ридз-Сміґли одержав спеціяльні повновласти для привернення ладу у Виленщині. Крім війська буде йому підчинена поліція і адміністраційні чинники. Сі спеціяльні повновласти рівняються заведенню военного стану, що так дуже було потрібне Полякам з огляду на підготовлюване релігійне паломництво Литовців.

МІТИНҐИ ВІДДІЛІВ У.Н.СОЮЗА

ДЖЕРЗИ СИТІ, Н. ДЖ. Бр. св. Івана Хрестителя, від. 270, подає до відома всім своїм членам так місцевим як і позамісцевим, що місячний мітинґ не відбудеся 15. червня тілько на другий день то є в понеділок 16. червня з причини зелених свят. Тож проситься всіх членів конче прибути, бо є досить важних справ до полагодження. Братський уряд не хоче сам все рішати, нехай члени проха більше інтересуються братськими справами, та не відказують на уряд чи на кого другого аби тільки не на себе самого. Таксамо хто має знакомих, котрі ще нигде неналежать, най приведе на мітинґ, а ми радо їх приймe до нашого найбогатшого Братства. Мітинґ відбудеся вечером о 7-мій годині, тож проситься всіх членів прибути на час. — Василь Ґіль, секр.

ШИКАҐО, ИЛЛ. Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 252, відбуде свій місячний мітинґ 19. червня о годині 7.30 вечером в Українській Народній Гали під ч. 1950 В. Ірі Стр. на котрім всі члени мають бути присутні. — Никола Читвінський, предс.; Стефан Новодворський, секр.

ЛУДЛОВ, МАСС. Тов. ім. Ів. Франка від. 253, повідомляє всіх своїх членів, як місцевих так і позамісцевих, що піврічний мітинґ відбудесь в неділю, 15. червня в церковній гали під ч. 5 Лакланд Стр. Обовязком кождого члена явитись на висше згаданий мітинґ, бо суть важні справи до полагодження. Не явившийсь член підлягає карі після статута. — Петро Яців, предс.; Іван Приступа, рек. секр.; Макар Пукіш, касієр.

СКРЕНТОН, ПА. Тов. Збруч, від. 280, повідомляє, що піврічні збори відбудуться в неділю, 15. червня в гали Укр. Хрис. Громади під ч. 913 Вест Лакавана Евню. Всі члени зволять прибути, бо буде справозданнє контролі за послідних 6 місяців. Мітинґ відбудеся точно о год. 2.30. — В. Захарчук, секр.

СИРАКЮЗ Н. Й. Тов. Зап. Січ. від. 317, повідомляє своїх членів, що мітинґ, котрий мав відбутися 15. червня невідбудеся з причини, що буде відправлятися на цвинтари як звичайно що року. Тому мітинґ відбудеся аж 22. червня в той сам час як звичайно по Службі Божій. — Григорій Демяник, секр.

БАЛТИМОР, М. Д. Братство св. Троїці, від. 320, У. Н. Союза повідомляє всіх своїх членів, що піврічний мітинґ відбудеся дня 15. червня б. р. о год. пів до другої пополудни в галі церковній. На сім мітинґу має явитися кождий член бо суть важні справи до полагодження. Хто неявиться заплатить кару $1.00 — Іван Ракочий, касієр.

Київ, 16. V. 924 р.

Многоуважаема Редакція!

Прошу помістить в Вашій ґазеті слідуюче:

„В часі польсько-української війни 1919 року в Галичині, переслідуваний Поляками втік я в Київ, щоб продовжувать свої навчання на медичному факультеті. Відірваний від жерела матеріяльної помочі — рідні, бюсь я до сегодня о власних силах, заробляючи і учусь. Зараз коли я перед державними іспитами, мені треба на готовім сидіти і учитись. І в цій для мене трудній хвилі звертаюсь з просьбою до своїх краян про матеріяльну піддержку. Я сам син селянина з Соколівки, Золочівського повіту, Галичина, родичі вже не жиють, а брати селяни беземельні не можуть мені нічим допомогти. За оказану мені поміч вперед дуже дякую. Адреса: Україна, Київ, ул. Толстого 38б/7, студ. мед. Мандибур Пилип Васильович.

ДО ПОКУПЦІВ КНИЖОК

Подається до відома нашим покупцям книжок, що книгарня „Свободи" заперестала висилати книжки за посліплатою (C. O. D.) а се тому, що часто трафляється, що адресат не є дома як листонош принесе пакунок, а без гроший він пакунка не лишить і тим самим завертає його назад до книгарні „Свободи", а ми мусимо покрити подвійні кошти пересилки.

Отже для оминення непорозумінь і щоби не задержувати висилок книжок для наших покупців, проситься разом зі замовленнем присилати і належитість.

ПОСТАНОВИ (РЕЗОЛЮЦІЇ) 5-ГО ЗЇЗДУ СІЧОВОГО.

I.

У справі скріплення Січової Організації.

Зїзд уважаю конечним для скріплення організації перевести в ній основну зміну. Вона має полягати на тім, що Головний Начальник має іменувати всю Старшину з виїмком тої, яку Він уважає за вказане відступити округам або сотням до вибору. В разі смерти, тяжкої хороби або зречення Головного Начальника урядуе таксамо його заступник. Коли й той не мігби урядувати, має право аж до найближчого референдум визначити тимчасового Начальника Організації. Спосіб вибору Головного Начальника має бути до року унормований новим статутом, який має бути уложений на підставі провідних думок, виложених на Зїзді в рефераті про сю справу і в Січовім Органі, уб статтях п. з. „Збудуймо сильну Січ" Головний Начальникурядує три роки. Йому підлягають всі урядовці, які мають бути іменовані, або затверджені. По трох літах має бути скликаний зїзд делегатів, вибраний таксамо, як сей. Завданнем того зїзду буде оцінити 3-літну працю нового Уряду.

Усуненне Головного Начальника може наступити тільки на підставі референдум, то є загального голосовання всіх Січовиків, коли за тим заявляться дві третих сотень, а в них дві третих голосів. Колиб такого референдум не хотів зарядити Головний Начальник на жаданнє двох третин сотень, має його зарядити заступник Головного Начальника. А колиб і він відмовився, може се перевести дві третини окружної Старшини.

Примітка: По порозумінню з Головним Отаманом поставлено бажаннє референт внесок, щоб вибирані були тільки касіери (скарбники). Зїзд зараз вибрав Головного Скарбника тов. Стефана Мурина з Шикаго. Вибір скарбників окружних і сотенних оставлено округам і сотням. Вся инша Старшина може бути тільки іменована Головним Отаманом по предложенню імен кандидатів від Округів і Сотень. Аж до дальшого зарядження Головного Отамана остають дотеперішні Старшини на своїх місцях.

II.

У справах організаційних.

Січовий Зїзд уважає свідомими членами української нації тільки тих, що постійно належать до українських організацій і постійно поносять якийсь тягар для свого народа і своєї державности. Всі инші се тільки етнографічний матеріял, се малороси або малопоняки, які в боротьбі за українську державність не мають вартости активного чинника, навпаки — своєю байдужністю помагають окупантам держати в неволі українську землю і націю.

Тому зїзд взиває всіх Українців і Українок, щоби вступали в українські національні організації та точно сповняли організаційні обовязки, приучуючи до сего й дітий.

Одинокою організацією, яка може обєднати всіх Українців без ріжниці віри й партії на цілій кулі земній і в Европі і в Америці і в Канаді і в Бразилії і в Азії — уважає зїзду Січову Організацію. Тому взиває всіх Українців на цілій кулі земній, щоб негайно творили Січові організаційні кружки в кождій місцевости, де тільки знайдеться 10 Українців і Українок та вводили у звязь з Січовою Централею.

III.

У справі державній.

Січовий Зїзд, — стоячи на становищі самостійности Української Державности й не пересуджуючи форми її правління, — уважає, що тепер вся українська земля знаходиться під окупацією чужих влад, бо неокупованою можна уважати тільки землю того народа, котрий має свою державу з виразними границями, зі своєю, від чужих незалежною, Найвищою Владою, своїм військом, своїм скарбом і всіми своїми урядами, обсадженими своїми людьми. Тому, що того всего український нарід ніде не має на своїй землі, — знаходиться він у стані війни зі всіми окупантами. Хоч під сю хвилю Українська Нація поконана, одначе мира з окупантами не підписав ніякий правний Представник української землі й державности.

Зїзд уважає конечним, сотворити за кордоном державний центр на свободі, якому підлягалиб усі українські інституції, організації й органи. Той центр повинен мати на чолі одну особу, не комітет, бо комітети як правлячі тіла причиняються тільки до розкладу думки народу. Як тіла дорадчі повинні бути сотворені комітети, що представлялиб поодинокі займанщини.

Поодинокі члени тих комітетів повинні відповідати перед Начальником Центра, який мавби право приймати їх демісію й іменувати нових членів на предложенне краєвих організацій.

Фінансувати той центр повинен весь український нарід, особливож американська еміґрація, правильним національно-державним податком, стяганим що місяця всіми організаціями Українців.

IV.

У справі Обєднання.

Січовий Зїзд узнає потребу одноцільного національно-державного фронту в Америці, а тимсамим средств і способів, які ведуть до тої одноцільности. В справі Обєднання признає Зїзд, що господарка в нім тепер така, що ніякого закиду ані заміту проти неї піднести не можна.

В справі національного податку зібраного Січовими сотнями лишає Зїзд свобідну руку кождій сотні чи висилати його через Обєднання чи через січові округи з тим, що Головний Провід Січової Організації має право видати в тій справі приказ, який уважатиме за відповідний в часі, який вважати-ме за вказаний.

V.

У справі податку.

Січовий Зїзд уважає, що обовязком кождого Січовика є платити правильно національно-державний податок в дотеперішній висоті на старий край, який тепер знаходиться в крови і страшним терпінню та дуже потребує помочи для вдів і сиріт, для немічних калік-інвалідів, і для шкіл дітей українського народа, тяжко переслідуваних наїздниками.

VI.

У справах релігійно-церковних.

Зїзд уважає релігійно-церковну боротьбі між Українцями як також усякі виступи проти церков вношеннем заколоту між народ та відвертаннем уваги народа від організованої бортьби за свою державність. Тому усяку боротьбу проти церков або між церквами слід уважати розвальною акцією, котра виходить тільки на користь ворогам укр. нації. Кождий поневолений народ мусить заховати внутрішний мир, инакше боротьба його неможлива, бо його активність вяжуть і так окупанти, а останки її йдуть на розвальну внутрішну боротьбу.

VII.

Зїзд уважає головним засобом ширення й утревалювання ідеї й організації. Тому зїзд постановляє, що кождий Січовик мусить бути від тепер передплатником січового органу. Найблище референдум має скасувати передплату й установити таку вкладку, щоби з неї можна було удержати Січову Організацію й видавати орган. Зїзд затверджує дотеперішнього редактора.

VIII.

Найблищий Січовий Зїзд має відбутися за 3 роки в Дітройті.

IXI.

Зїзд зносить ті постанови дотеперішного статута, що не годяться з сими ухвалами.

ШИБЕНИЧНИЙ ГУМОР.

Совітські анекдоти.

Коли помер Ленин, у вищих комуністичних сферах почали радитись, кого б вибрати на його місце. Вже пропоновано ріжних кандидатів, аж тут Троцький сказав:

— Товариші! Це не порядок, що ми самі пропонуємо кандидатів. Гадаю, що треба було б почути волю пролетаріяту. Вже й так в його лавах зростає незадоволеність нами.

Усі з ним згодились.

Зиновев запропонував:

— Ми засадничі противники всякого демократизму. Тому пропоную такий спосіб, як почути волю пролетаріяту. Поїдьмо до міста автом, і першого пролетара, якого спіткаємо візьмім до авта й привезім сюди. Тут його спитаємо, кого він хотів би бачити наступником Ленина, й кого він назове, того й оберемо.

Пропозицію ухвалено одноголосно.

Сіли в авто й виїхали з Кремля до міста. Вхопили першого вбого вдягненого чоловіка, якого спіткали, й вернули з ним на засіданне.

Зловленний був Жидом.

Усі його обступили і почали питати:

— Кого б ви хотіли бачити на місці Ленина? Скажіть нам це!

На місці Ленина? обізвався Жид.

І глянувши крізь вікно на пишну могилу Ленина відповів:

—, Ах, панове, **вас усіх...**

*

Була знов проголошена совітська мобілізація.

У малім місточку комісія оглядає стан здоровля новобранців.

Викликають Москаля.

— На що скаржитесь?

— Погано бачу... Я дуже короткозорий.

— Погано бачите? Але йдіть! А що має казати товариш Троцький? Він страшенно короткозорий! А проте працює двайцять годин денно! Здатний! Слідуючий!

Викликають Українця.

— Я терплю, товариші на серце...

— Терпиш на серце? А щож товариш Зиновев? Той має утощене серце, а проте працює цілий день і цілу ніч, день за днем! Здатний! Слідуючий!

Виходить Жид.

Стоїть, мовчить.

Скаржишся на що небудь?

Тишина.

— На що ти скаржишся.

Жид мовчить.

— Що ж ти, глухий Відповідай, коли тебе питають!

— Скаржусь. Розуміється скаржусь. Але пощо я став би це казати? Однакого це ні до чого. Коли скажу вам, що тут (показує перстом на чоло) не все в мене ґаразд, то ви мені відповісте: „А що Ленин? У того там давно вже не все ґаразд, а проте він працює денно сорок годин. Здатний!...

*

Судове переслуханне.

Жида обвинувачують, що він продавав фальсифіковані потрави.

Річознавець, професор хемії, перевів розбір потрав і сказав, що споживанне тих потрав є шкідливе для здоровля.

Жид прохає о слово.

— Пане судде, скажіть мені, ласкаво, чи ви студіювали на університеті?

— Авжеж.

— А на хемії розумієтесь?

— Ні, не розуміюся. Я правник, я студіював закони.

— Так. А ви, пане професоре, маєте університетську освіту?

— Розуміється.

— А закони знаєте?

— Ні. Я хемік.

— Так ось, тут двоє люд... Обидва мають університетську освіту. Один знає закони, але не розуміється на хемії. Другий розуміється на хемії, але не знає законів... А від мене, бідного Жида, хочете, щоб я і розумівся на хемії і знав закони!...

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗА

за місяць май, 1924.

НОВИЙ ВІДДІЛ:

Товариство ім. Івана Франка в Лінден, Н. Дж., від. 306 У. Н. Союза: Антонів Андрій, Федуняк Теодор, Юзефик Михайло, Малко Ілія, Моссора Анна.

Братство св. Георгія в Вілямстон, Н. Дж., від. 307 У. Н. Союза: Аркатин Текля, Прус Петро, Прус Анастазія, Слободян Василь, Слободян Пелагія, Стадник Ілько, Веклюк Петро.

Товариство „Український Клюб" в Сеґінав, Міш., від. 309. У. Н. Союза: Федус Юрій, Федус Теодор, Ячучевський Стефан, Кінаш Іван, Рос Антін, Зугаевич Михайло.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 1. Єзуско Марта.
В. 2. Галькович Теодор.
В. 3. Ґелей Параска.
В. 8. Смаркутський Микола, Олещук Йосиф.
В. 20. Клепак Йосиф.
В. 28. Шарий Микола, Карлицький Михайло.
В. 29. Каплун Григорій.
В. 30. Курлиць Ева.
В. 31. Зельвак Марія, Вайда Анна.
В. 33. Гнат Ема, Круць Олена.
В. 38. Підлигчак Яків.
В. 39. Шпак Микола.
В. 42. Непик Текля.
В. 44. Леньчук Юлія.
В. 45. Романський Василь, Мусій Стефан, Малик Марія, Коба Михайло.
В. 51. Крекота Катерина.
В. 64. Олійник Доця, Олійник Іван.
В. 65. Мілер Іван, Пошивак Марія, Луняк Марія, Белюх Михайло.
В. 67. Хировський Маріян, Гульовський Василь.
В. 72. Сосич Анна.
В. 76. Скочинець Софія, Кульба Анна.
В. 78. Харовський Михайло.
В. 90. Гирич Василь, Матковська Марія, Матковський Йосиф, Чепа Анастазія.
В. 99. Кравець Григорій, Кравець Гонората.
В. 100. Гільчук Павло, Дубовик Макарий, Чубата Явдоха, Воробель Ів.
В. 104. Гонімар Юрій, Соньо Прокіп, Мельникевич Розалія.
В. 114. Фрич Ліза.
В. 116. Максимів Павло
В. 120. Манастирська Михаліна.
В. 121. Павелко Йосифина.
В. 124. Драбик Михайло.
В. 130. Пашко М. Іван, Одинський Василь, Журавель Іван.
В. 131. Ружецький Казимир.
В. 147. Андрухів Катерина.
В. 155. Бойко Софія. Лайкош Йосиф, Бережанська Юлія. Клим Анна.
В. 157. Вижман Марія.
В. 168. Мацюрак Іван.
В. 169. Іжак Михайло.
В. 170. Коваль Стефан, Жарська Зузанна, Жарська Францішка.
В. 175. Корчинська Ткля, Дяк Ева.
В. 177. Сидлярчук Дмитро.
В. 178. Дормохвал Михайло.
В. 179. Брич Микола, Керичанин Андрій. Фостій Яків.
В. 182. Сагайдак Гнат, Онуфрик Теодор.
В. 183. Більо Михайло.
В. 191. Заязь Марія, Заяць Олекса.
В. 192. Янко Олена, Терешко Павло.
В. 193. Пепсин Єлисавета.
В. 198. Огорілка Софія, Огорілка Василь.
В. 201. Борецький Григорій.
В. 203. Шипот Катерина.
В. 204. Васильчак Петро.
В. 206. Околита Анна, Ремінник Анна, Савечка Пилип, Савечка Текля, Капусняк Каролина, Капусняк Іван.
В. 211. Кост Микіта.
В. 213. Гупало Олекса, Гриник Кузьма.
В. 218. Бундза Микола, Цимбаляк Дмитро.
В. 220. Ковалишин Іван.
В. 222. Шеремета Йосиф, Кислюк Марія. Кислюк Петро, Шеремета Софія, Шипінка Ксеня, Шипінка Михайло.
В. 223. Попівчак Андрій, Лукаш Ксеня. Теслюк Роман.
В. 228. Паньчишин Марія.
В. 233. Макар Іван.
В. 237. Волк Онуфрій, Рибак Варвара.
В. 245. Іванечко Іван.
В. 247. Гливяк Стефан.
В. 251. Гелер Іван, Сендега Анна, Бабяк Іван.
В. 255. Киселиця Юрій.
В. 260. Василюк Настуня, Василюк Василь.
В. 266. Лемішка Петро, Ференц Василь.
В. 270. Ґіль Текля, Багрій Онуфрій.
В. 273. Жирій Дмитро, Придивус Іван.
В. 276. Домарацька Берта, Томашевська Анна, Хлопик Олекса, Синютка Петро, Кучинська Катерина, Пелипцевич Трофим, Васильчик Іван, Синютка Григорій, Беус Теодор.
В. 280. Ковалів Павло.
В. 282. Андреїв Григорій.
В. 283. Пилипчак Софія.
В. 284. Боконський Іван.
В. 285. Найдушак Агафія.
В. 287. Драбаньчук Юлія.
В. 288. Мушаста Неонелія.
В. 290. Скушка Явдоха.
В. 291. Туж Семен.
В. 292. Василишин Василь.
В. 294. Зубченок Максим, Венгрин Лука.
В. 295. Косоноцький Андрій, Магура Микола.
В. 296. Зерень Іван.
В. 298. Ронський Григорій, Підуфалий Павло, Підуфала Марія, Паламар Тома, Дідух Анна, Чорний Стефан, Шальвіра Микола, Шальвіра Анастазія.
В. 302 Петруха Семен.
В. 303. Полиновська Євка, Мадатяк Марія, Кузємчак В. Марія.
В. 318. Худий Емілиян.
В. 323. Климович Людвика.
В. 324. Камінський Стефан, Волошин Євдоха.
В. 350. Бартушак Олександра, Йоч Йосиф.
В. 351. Галькович Іван, Кісіль Данило.
В. 363. Журавинська Анна, Челядин Софія. Журавинський Олекса, Волошин Микола.
В. 364. Кукіз Григорій, Сальо Текля. Кузменько Авраам, Кузменько Стефанія.
В. 365. Руднянин Михайло.
В. 367. Данилів Олекса, Яцків Іван, Пастернак Василь, Яцків Анна, Данилів Стелла.
В. 370. Чаприна Текля.
В. 371. Семенюк Юлія.
В. 379. Ващишин Дмитро.
В. 385. Лещишин Микола, Канюк Михайло, Садова Текля, Садовий Петро, Дмитрук Микола, Дмитрук Фльоренція, Фидюк Марія, Горощук Мелянія, Яворський Петро, Яворська Анастазія, Кошляк Гавриїл, Кошляк Марія, Ковалів Марія, Крайдуба Яким, Крайдуба Теодора, Кузик Анна, Менюк Гілько, Менюк Анна, Пікула Антонина.
В. 388. Мисишин Григорій.
В. 396. Стас Ольга.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 1. Ґіґович Йосифина, Поплавський Йосиф, Поплавська Ева.
В. 20. Мосич Василь.
В. 31. Скертон Казимир.
В. 55. Сінявський Стефан.
В. 61. Кінаш Михайло, Пиляп Григорій, Зборовський Францішок.
В. 66. Вільховський Петро, Вільхова Анна.
В. 69. Щур Микола.
В. 83. Маліновський Григорій.
В. 85. Дмитрів Йосиф.
В. 96. Корнецький Антін, Саік Михайло, Лесик Анна.
В. 109. Ґалас Петро, Новак Роман, Стехуляк Іван, Ґаляс Марія.
В. 112. Мельникевич Розалія.
В. 133. Стахів Микола.
В. 139. Кіщак Павло.
В. 161. Палуга Анна.
В. 183. Малицький Григорій.
В. 218. Сиротяк Ігнатій.
В. 219. Дармограй Стефан, Якимів Дмитро, Заморський Роман.
В. 221. Дубас Василь.
В. 237. Юрчак Петро.
В. 258. Карпа Самуїл.
В. 268. Білий Михайло, Липка Теодор.
В. 338. Кунька Михайло, Салайда Василь.
В. 355. Цікалишин Микола.
В. 367. Булавинець Іван.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 44. о. Кушнір Лев.
В. 67. Зановяк Андрій.
В. 74. Булій Ілія.
В. 75. Заблоцький Михайло.
В. 108. Цісельський Іван.
В. 161. Нагребецька Павлина.
В. 175. Білик Василь, Ясінський Григорій.
В. 197. Коробій Юрій, Коробій Марія.
В. 210. Питляр Олекса.
В. 213. Хоптій Михайло.
В. 242. Халупа Дмитро, Халупа Юлія.
В. 300. Бігун Галя.
В. 304. Грицай Дмитро.
В. 308. Цікало Анна.
В. 321. Волосянський Олекса, Волосянська Марія.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ ЗА НЕПЛАЧЕННЄ МІСЯЧНИХ ВКЛАДОК.

В. 8. Каршен Іван.
В. 18. Цупор Іван, Цюпор Олена, Ваняяк Матрона.
В. 24. Кафка Михайло.
В. 27. Бицька Василь, Дутка Стефан.
В. 45. Вульчин Василь.
В. 51. Ціхович Йосиф.
В. 59. Вархоляк Михайло.
В. 76. Сенів Василь.
В. 83. Фридрик Теодор.
В. 85. Понько Іван, Дріль Іван.
В. 101. Ричман Іван, Луців, Франко, Ричман Анастазія.
В. 109. Ґалайда Петро.
В. 112. Ананевич Анастазія, Сеник Марія.
В. 122. Гурляк Іван.
В. 131. Цап Стефан, Цап Олена, Федорків Григорій.
В. 137. Іськів Дмитро, Іськів Кристина.
В. 141. Василишн Микола.
В. 147. Блащак Михайло.
В. 182. Остапів Василь.
В. 217. Ковтун Яцко, Швец Антін.
В. 221. Хоптяк Теодор, Пилипів Микола.
В. 226. Шутяк Василь.
В. 231. Литвинець Олекса.
В. 235. Ватраль Михайло.
В. 240. Павлик Микола, Павлик Катерина.
В. 248. Юзьвак Йосиф.
В. 259. Третяк Матвій.
В. 260. Буйний Сергій.
В. 268. Омелян Іван, Шанайда Антін.
В. 289. Залецький Юрко, Залецька Матрона, Сидорович Теодор, Сидорович Анна.
В. 301. Перцович Іван, Перцович Текля.
В. 308. Венгер Гавриїл.
В. 316. Бойко Микола, Качмар Іван.
В. 339. Палко Теодор.
В. 355. Шипа Олекса.
В. 385. Лозовський Іван.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 3. Мосора Василь.
В. 28. Халупа Дмитро, Халупа Юлія.
В. 41. Борсук Йосиф.
В. 79. Бігун Галя.
В. 127. Ковальчук Александер.
В. 144. Кирильчук Теодор.
В. 171. Ясінський Григорій.
В. 181. Рикович Йосиф, Рейкович Матрона.
В. 190. Батюк Антін.
В. 233. Легкун Анна.
В. 237. Волосянський Олекса, Волосянська Марія.
В. 255. Булій Ілія.
В. 257. Грицай Дмитро.
В. 276. Нагребецька Павлина.
В. 286. Ковальчик Петро.
В. 292. Заблоцький Михайло.
В. 308. Петришин Казимир, Петришин Параньска.
В. 316. Білик Василь.
В. 355. Цікало Анна.
В. 357. Мізерак Асафат.
В. 364. Мудрик Дмитро, Мудрик Анна.
В. 371. Юревич Юлія.
В. 379. Білик Василь.
В. 384. Гаврилюк Олекса, Славута Григорій, Пастирнак Теодор, Кілек Федьо.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ.

В. 4. Смакула Михайло.
В. 5. Кривень Юлія.
В. 48. Кузьмінський Іван.
В. 78. Маційовський Валентій.
В. 87. Москаль Василь.
В. 125. Стовпец Марія.
В. 157. Дупла Іван, Гойда Йосиф, Рудовець Станислав.
В. 191. Гучко Яцко.
В. 292. Бабій Стефан, Фіна Марія.
В. 384. Подола Микола.

ЗІСТАВЛЕННЄ:

З кінцем місяця квітня 1924 р. в У. Н. Союзі було повнолітних членів	15.513
в місяцю маю 1924 р. принято нових членів	227
в місяцю маю 1924 р. принято наново	39
в місяцю маю 1924 р. принято з переступними листами	19
в місяцю маю 1924 р. принято з інших кляс обезпечення	8
Разом	15.806
В місяцю маю 1924 р. суспендовано	55
в місяцю маю 1924 р. відійшли з переступними листами	32
в місяцю маю 1924 р. відійшли до інших кляс обезпечення	8
в місяцю маю 1924 р. померло	13
Разом	108
З кінцем місяця мая 1924 р. в У. Н. Союзі було повнолітних членів	15.698

ЗІСТАВЛЕННЄ ПІСЛЯ І КЛЯС СУМ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

в клясі Д.	на $ 100	17
в клясі А.	на $ 250	345
в клясі А.А.	на $ 500	4.830
в клясі В.	на $ 750	685
в клясі С.	на $1000	9.648
в клясі В.В.	на $1500	156
в клясі С.С.	на $2000	17
	Разом	15.698

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТМЕНТ:

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 1. Карпяк Даниїл, Клебан Михайло.
В. 3. Світлик Анна, Світлик Іван.
В. 5. Кривень Катерина, Кривень Марія, Кривень Анна.
В. 10. Антон Іван, Нецьо Катерина.
В. 23. Труш Анна.
В. 28. Ґіба Олена.
В. 30. Клос Катерина, Клос Микола, Клос Василь, Клос Анна.
В. 42. Непик Теодор, Непик Іван, Васьович Петро.
В. 45. Бучацький Б. М. Іван, Юзьвак І. Михайло, Стажевський Михайло, Сидорик Бенедикт.
В. 55. Манастирський Александер.
В. 57. Палка Василь.
В. 62. Кропивницька Марія.
В. 63. Буряк Ольга, Кучвара Ева, Мищишин Володимир, Мищишин Мирослав. Шостачко Анна.
В. 67. Хомяк Володимир, Концевич Анна, Кушпинський Мирослав.
В. 69. Шевчук Анна, Шевчук Марія, Шевчук Ольга, Шевчук Юлія, Шевчук Юстина, Шевчук Микола.
В. 72. Сосиць Марія.
В. 73. Пашник Теодор.
В. 75. Дворчин Евген, Комаринський Константин, Комаринський Ярослав. Вишиваний Олекса.
В. 76. Лисак Богдан, Скочинець Йосиф.
В. 82. Шилак Йосиф.
В. 85. Петрак Іван.
В. 91. Кремінь Емилія, Кремінь Петро, Кремінь Стефанія, Хас Олена, Хас Юлія.
В. 102. Кардаш Анна.
В. 105. Крайник Марія.
В. 106. Горох Петронеля, Васильців Михайло, Васильців Олена.
В. 109. Команецький Андрій.
В. 112. Гальчишак Марія, Юха Веронка, Коба Катерина, Коба Анна, Коба Петро, Волянський Михайло, Волянський Володимир, Волянський Йосиф.
В. 116. Стадник Іван.
В. 128. Дзінколе Еміль.
В. 147. Луців Емілія, Луців Стефанія, Салаш Михайло.
В. 155. Пириг Олена.
В. 158. Шупина Ольга.
В. 161. Гуцаль Ольга, Гуцаль Анна, Гуцаль Михайло.
В. 163. Дуда Петро, Нагірна Катерина.
В. 166. Балігроцький Стефан, Галушка Анна, Галушка Іван, Миґелич Теодор, Миґелич Михайло.
В. 170. Хмужинська Йосифа, Хмужинська Анна.
В. 176. Рубльовська Олена.
В. 183. Махник Іван.
В. 197. Кокоруз Франко, Кокоруз Іван, Коробій Розалія.
В. 198. Фучило Олена, Фучило Марія, Огорілка Марія, Огорілка Анна.
В. 204. Васильчак Михайло, Васильчак Катерина, Васильчак Стефан, Васильчак Юлія, Васильчак Микола.
В. 206. Бурак Анна, Савечка Маріян, Савечка Філька, Савечка Евфрозина.
В. 209. Капусняк Марія, Капусняк Павлина.
В. 213. Ґураль Марія, Ґураль Василь, Серкиз Анна.
В. 217. Андрусів Йосиф, Андрусів Володимир, Андрусів Михайло, Андрусів Зофія, Толійчук Микола, Конник Петро.
В. 218. Ярема Володимир.
В. 220. Гаврилюк Іван, Гаврилюк Стефанія, Остафійчук Михайло, Вільчак Марія.
В. 228. Юренко Петро, Юренко Анна. Юренко Олена.
В. 232. Колодійчук Дорка.
В. 237. Матковська Анна, Матковський Павло, Матковська Михаліна, Рибак Ілько, Рибак Ядвіга, Рибак Йосифа.
В. 238. Музика Михайло, Музика Анна, Музика Марія, Панталюк Петро, Панталюк Олена, Селинський Ілько.
В. 247. Колодій Катерина, Косовська Катерина, Косовська Марія, Косовський Михайло, Косовський Іван.
В. 248. Левкович Францішка, Сушинський Volод., Сушинська Анна.
В. 259. Ґула Казимир, Ментус Ольга. Ментус Михайло.
В. 261. Дмитрів Ольга.
В. 270. Струж Антін, Струж Меланія.
В. 276. Томашевська Марія, Вельгус Михайло, Вельгус Іван.
В. 288. Мушастий Дмитро.
В. 294. Куришкін Йосиф, Куришкін Ольга.
В. 298. Дідух Григорій, Дідух Стефан, Гринкевич Анна, Гринкевич Григорій, Гринкевич Олена, Гринкевич Розалія, Гринкевич Теодора, Подуфалий Теодор, Подуфала Анна, Подуфалий Василь, Подуфалий Михайло, Подуфала Францішка, Свідерська Марія, Свідерська Йосифа, Свідерська Стефанія, Свідерська Анна, Свідерська Юлія, Свідерська Йоанна, Шалвіра Іван, Шалвіра Анна, Шалвіра Марія.
В. 308. Хома Марія. Хома Йосиф, Хома Катерина, Хома Олена.
В. 324. Черкас Петро, Черкас Антін, Кошельник Анна.
В. 326. Чекальський Петро, Гнатко Володимир.
В. 336. Данищук Василь, Данищук Анна, Іваночко Стефан, Іваночко Михайло, Іваночко Марія, Кисіль Марія, Кисіль Юлія, Кучубійчук Іван, Купчик Наталія. Купчик Андрій, Семенчук Марія, Семенчук Меланія, Семенчук Василь, Семенчук Параскевія.
В. 338. Коваль Анна.
В. 339. Данильковіч Марія, Сорока Олекса.
В. 342. Плавущак Олена.
В. 351. Гупайло Матильда, Гупайло Анна, Яцусь Мирослава, Яцусь Стефанія Анна, Яцусь Ольга Марія.
В. 355. Занько Катерина, Занько Іван, Занько Стефан, Занько Анна.
В. 369. Богонос Олекса, Богонос Йосиф, Богонос Микола, Богонос Анна.
В. 370. Ковальчук Генрій, Ковальчук Анна, Ковальчук Марія, Нацюк Онуфрій.
В. 371. Семенюк Василь, Семенюк Анна, Шумська Марія, Шумська Стефанія.
В. 385. Левко Анна. Левко Анастазія. Степчак Леонара.
В. 396. Катириняк Анна, Катириняк Юлія, Катириняк Ольга.
В. 399. Качуряк Анна.

НАНОВО ПРИНЯТІ ДІТИ:

В. 112. Мельникевич Мих., Мельникевич Йосиф.
В. 367. Булавинець Петро, Булавинець Михайло, Булавинець Анастазія, Булавинець Йосиф, Булавинець Микола, Булавинець Катерина.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ (КАРТАМИ):

В. 70. Логин О. Теодозія, Логин Й. Стефанія, Логин Л. Емілія, Логин В. Йосифа.
В. 197. Коробій Іван, Коробій Василь, Коробій Анна.
В. 242. Халупа Андрій, Халупа Іван, Халупа Григорій, Халупа Теодор, Халупа Микола.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ ЗА НЕПЛАЧЕННЄ МІСЯЧНИХ ВКЛАДОК:

В. 18. Ванцяк Лукаш, Ванцяк Михайло, Ванцяк Василь, Ванцяк Ева, Ванцяк Анна.
В. 24. Кафка Іван, Кафка Петро.
В. 44. Конопельська Салька, Олекса Марія.
В. 55. Коваль Володимир, Коваль Юлія.
В. 91. Гасічак Анна, Гасічак Марія, Гасічак Катерина, Гасічак Василь, Гасічак Михайло.
В. 130. Підгайний Василь, Підгайна Анна, Підгайний Михайло.
В. 131. Цап Зофія.
В. 137. Іськів Мирослав, Іськів Олена, Іськів Ольга.
В. 145. Бабяк Леон, Бабяк Іван.
В. 170. Наумович Антін, Наумович Василь, Наумович Іван, Наумович Михайло.
В. 289. Залицька Анастазія, Залицький Микола.
В. 301. Перцович Владислав, Перцович Василь.
В. 384. Болтач Марія, Болтач Павло.
В. 385. Лужецька Анна, Лужецький Петро, Лужецький Олекса, Лужецький Іван, Лазовська Анна, Лазовський Володимир.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. СОЮЗА:

В. 124. Драбик Михайло.
В. 183. Дороцький Іван.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 4. Логин О. Теодозія, Логин Й. Стефанія, Логин Л. Емілія, Логин В. Йосифа.
В. 28. Халупа Микола, Халупа Теодор, Халупа Григорій, Халупа Іван, Халупа Андрій.
В. 181. Рецович Андрій, Рецович Микола, Рецович Параскевія, Рецович Марія.
В. 308. Петришин Іван, Петришин Олена, Петришин Василь, Петришин Анна.
В. 384. Гаврилюк Іван, Гаврилюк Катерина, Кілик Марія.

ПОМЕРШІ ДІТИ:

В. 121. Іванців Юлія.
В. 239. Тоґанчин Крестина.
В. 300. Процко Зофія, Процко Володимир, Процко Катерина.

ЗІСТАВЛЕННЄ:

З кінцем місяця квітня 1924 р. в У. Н. С. було дітий членів	8.360
В місяцю маю 1924 р. принято нових	233
В місяцю маю 1924 р. принято наново	8
В місяцю маю 1924 р. принято з переступними листами	12
Разом	8.613
В місяцю маю 1924 р. суспендовано	41
В місяцю маю 1924 р. відійшли з молодечого департаменту до старших членів	2
В місяцю маю 1924 р. відійшли з переступними листами	20
В місяцю маю 1924 р. померли	5
Разом	68
З кінцем місяця мая 1924 р. в У. Н. Союзі було дітий членів	8.545

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЄ:

З кінцем місяця мая 1924 р. повнолітних членів	15.698
дітий членів	8.545
Разом	24.243

ПОРІВНАННЄ:

З попередного місяця було:
повнолітних членів:
15.513; дітий: 8.360; разом: 23.873
в місяцю маю прибуло:
повнолітних членів:
185: дітий: 185; разом: 370

Разом: повнолітнич членів:
15.698; дітий: 8.545; разом: 24.243

УВАГА

котру кождий відділовий урядник і член Українського Народного Союза повинен пильно прочитати і до неї тісно застосуватися.

Так повнолітні як і молодечі члени У. Н. Союза, оголошені в рекордовім звіті за місяць май 1924 року як суспендовані або виключені за неплаченне місячних вкладок чи з інших причин згідно зі статутом організації, коли хотять і надальше бути членами У. Н. Союза, мусять зголоситися в протягу сего місяця (червня) до своїх відділів і вписатися наново, заплативши всі свої вкладки і залеглости до місцевої каси на руки відділових урядників. Єсли цего не зроблять до кінця місяця червня 1924, то в липни 1924 року мусять виповнити нові аплікації (просьби о принятте) наколи схотять бути дальше членами У. Н. Союза, подібно як кождий новий кандидат. Ці знов члени, так повнолітні як і молодечі, котрі в місяци маю 1924 р. взяли переступні листи а еще доси не зголосилися до іншого правно істнуючого відділу У. Н. Союза, мусять це зробити в місяци червни 1924 р., бо на другий місяць, то є в липни 1924 р. стратилиб всі членські права і моглиби бути приняті тілько на підставі нових аплікацій (просьб о принятте).

І. Кастелянин, гол. рек. секретар.

АНДРІЙ ЧАЙКОВСЬКИЙ.

ЧЕТВЕРТА ЗАПОВІДЬ.

Повість з галицького життя.

(Продовженнє).

(27)

В однім кінци юрби хтось заспівав:

Ой гуцули, гоцулоньки, де [ви бойка діли?
Чи зварили, чи спекли, чи [сирого зіли?

а на другому кінци зараз відспівали:

Ні зварили ні спекли, ніде го [не діли...
Пішов бойко на гриби, та го [вовки зіли.

— Івв! Закричав Михайло Мигусь, перший сміхувалець в селі, хопив першу молодицю з краю за плечі по під стан.

— Ану! Катарино, потанцюємо.

— Аґі! сказився, запищала Катарина, здорова і гарна молодиця — не вмивався, паціру ще не змовив, а танцював би по болоті.

— По болоті краще, бо як впадемо, то не потовчемось. На Пандяковім весіллю, то можна і по болоті потанцювати. Пішли луною сміхи і жарти та співи, начеб справді весілля йшло. Люде раділи що трапилось повеселитись чужим коштом а саме коштом найтяжшого хлопського ворога конокрада. А злодії йшли посеред тої юрби похлюпивши голови. На них терпла шкіра на сам спогад, які страшні муки ждали їх як лише прийдуть до коршми.

Мошко ще спав під периною. Люде відтворили собі ворота і прийшли до пустої ще коршми. Наймичка злізла з печи протираючи очи з просоння. Зараз принесли три залізні пута з колодками і поприпинали злодіїв за ногу до ковбиць, на яких стояли коршемні лави. Мошко одягся на борзі в чоботи і вибіг з ванкира на коршму.

— Мойсю! Бігме ти за довго спиш небоже і не пильнуєш інтересу. Говорив один ґазда жартом — бачиш, яких гостей привезли? Постав зараз два горці горівки, бачиш, що пан Павло Пандяк частує. Мошко кинув оком по злодіях і зацмокав язиком.

— Фейне кумпанія. Пан Пандяк, наш Шумило, польовий від пана грабя, ну і Войтко тут? Минулої неділі так файно тут танцював з дівчатами...

— Тепер потанцює так, як ми йому заграємо... Давай Мошку випити, бо в горлі засхло. Пандяк ставить, є з чого заплатити.

Жид став від нехочу розпитувати, і довідався про цілу пригоду у Козака.

Козаків в коршмі не було, а так само і війт з присяжним кудись подівся.

Мошко поставив на столі дві великі бляхи з горівкою, кілька чарок, бохонець хліба, кілька шабасових колачів, а сам пішов до ванкіра і зачинив за собою двері. На що йому на таке дивитися, а опісля свідчити в суді на своїх добрих сусідів. Тут розповів зараз усе своїй жінці і заказав її виходити на коршму. Колиб зажадали ще горівки, то пішлють наймичку.

— Пандяк злодій? дивувалась жидівка — такий богач, таке господарство, такого сина має... Слухай Мойше, може то яка помилка? Може би добре було дати знати до Підболотців?

— Мошкови таке і на думку не прийшло, яке вигадала його мудра Іта. Він з тим згодився і зараз післав наймичку до Підболотців до єгомосця, що на ксьондза вчився, прийшов сюди зараз, бо тато в небезпеці.

Та заки наймичка зайшла, то в Підболотцях вже знали, що тої ночи піймали в стайні у Козака конокрадів, а між ними Павла Пандяка. По селу начеб запалило. Одно передавало другому. До Підболотців приніс сю вістку, якийсь парубок, що вертав з кіньми із за ріки попри воду. Довідався о тім паламар і побіг до єгомосця новину сказати. Насамперед стрінув їмосць на гумні. Вона йно руками сплеснула і побігла до чоловіка.

— Бідний Василь! а то діждався, перед самим весіллем.

О. Городецький був дуже заклопотаний, як це Василеви сказати, а обережно. Може то справді яка помилка? Він вийшов до канцелярії, де лежав Василь та йно що пробудився.

— Вам треба зараз вставати і побігти на Вигоду до коршми. Там ваш батько в небезпеці... Зайшов в якусь сціссію з мужиками з Корелич...

Василь дуже счудувався, бо його батько ніколи в коршму не заходив і взагалі виминав коршемних суперечок.

— Не знаю, що воно, але так мені сказав паламар.

(Дальше буде).